

مقایسه اثربخشی توپیرامات و سدیم والپروات

در پیشگیری از سر دردهای میگرنی

هلناز فضل علیزاده^۱، فاطمه خمسه^۲، بهداد سلیمانی^۱، علی تاجیک^۳

^۱ پزشک عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پزشکی تهران

^۲ استادیار گروه اعصاب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد پزشکی تهران

^۳ دستیار پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

سابقه و هدف: پیشگیری از میگرن یکی از اقدامات اساسی جهت کاهش دفعات عود این نوع سردرد شدید و ناتوان کننده میباشد و شناسایی داروهای موثر در این زمینه از اهمیت به سزاوی برخوردار است. در این مطالعه، اثربخشی توپیرامات و سدیم والپروات در پیشگیری از سردردهای میگرنی مورد مقایسه قرار گرفتند.

روش بررسی: در این کارآزمایی بالینی تصادفی شده دوسوکور، از بین مراجعه کنندگان به بیمارستان امیرالمؤمنین در طی سالهای ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۶، ۲۸۵ بیمار (۵۰/۱ درصد) تحت درمان با سدیم والپروات با دوز ۲۰۰ میلیگرم در روز و ۲۱۴ نفر (۴۹/۹ درصد) تحت درمان با توپیرامات با دوز ۱۰۰ میلیگرم در روز به مدت یک ماه قرار گرفتند.

یافته‌ها: ۲۶۲ بیمار (۹۱/۹ درصد) در گروه سدیم والپروات و ۲۶۶ نفر (۹۳/۷ درصد) در گروه توپیرامات پاسخ به درمان داشتند (NS). ۴۰ بیمار (۱۴ درصد) در گروه سدیم والپروات و ۴۱ نفر (۱۴/۴ درصد) در گروه توپیرامات دچار عوارض درمانی شدند (NS).

نتیجه‌گیری: با توجه به عدم وجود تفاوت آماری معنی‌دار بین اثربخشی و عوارض دو داروی سدیم والپروات و توپیرامات، هر یک از این دو درمان می‌تواند با توجه به شرایط بیمار و نظر پزشک درمان کننده مورد استفاده قرار گیرد.

واژگان کلیدی: میگرن، سدیم والپروات، توپیرامات، پیشگیری.

مقدمه

کیفیت زندگی وی را شدیداً متاثر می‌سازند، لذا اکثر بیماران به دنبال راه حل و شیوه‌های درمانی مناسبی هستند که آنها را از این سردرد توانفرسا و ناتوان کننده نجات دهد (۷,۶).

هدف از درمان بیماران میگرنی کاهش شدت و فراوانی حملات میگرنی آنها است، به‌گونه‌ای که بیشترین اثربخشی و کمترین عوارض را از داروهای مورد استفاده تجربه نمایند (۸). با این وجود، تا یک سوم از افراد مبتلا حتی بعد از درمان نیز دچار سردردهایی با همان شدت پیشین بوده و از نتایج درمانی و داروهای بکار رفته رضایت ندارند (۹). از سوی دیگر برخی از بیماران نیز اقدام به مصرف خودسرانه و بیش از حد داروهای مسکن و ضد درد می‌نمایند (۱۰). بدین ترتیب بهبود کیفیت

سردردهای میگرنی از جمله علل شایع مراجعه به درمانگاه‌های مغز و اعصاب محسوب می‌شوند و شیوع این بیماری در جمعیت عمومی بین ۱۱ تا ۱۴ درصد گزارش شده است (۱-۵). از آنجایی که سردردهای مذکور اغلب آنقدر شدید هستند که بیمار را نیازمند استراحت در یک محیط آرام و تاریک می‌نمایند و او را از کار و زندگی روزمره ساقط نموده و